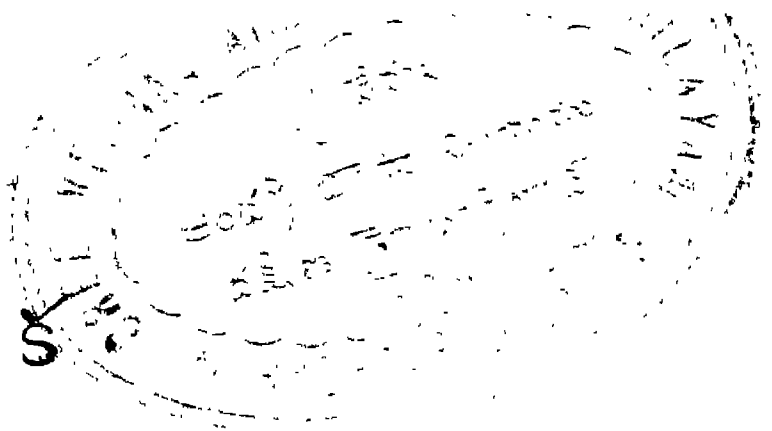

ప్రీతి

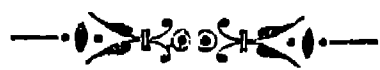
ఈనాటకము విష్ణుభక్తులలో నెకడగు విప్రనారాయణనిచరిత్ర
మొయున్నది. ఈచరిత్రము ప్రబంధరూపమున వైజయంతీ విలాస మను
పేర నాంధ్రవాషలో నున్నది. ఈకథలోనికడపటిభాగమును గొంతనేను
గాలానుగుణముగ మార్చితిని. ఈనాటకము ఆన సం 1908 డిసెంబరు
6 వ తేదీని ప్రారంభించి సం 1909 జనవరి 12 వ తేదీకి ముగించితిని.
దీనినిగూడ మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ. శ్రీ. పీఠికాపురసంస్థాన ప్రభువువారే
రుచ్చు వేయించిరి. విద్యాభిమానులును, లోకోపకార ప్రియులు నగు
శ్రీ. శ్రీ రాజారావు వేంకటకుమారమహిపతిసూర్యరాయప్ర భువు
వారికి సర్వేశ్వరుడునకల శ్రేయోభివృద్ధుల నెసగిరక్షించుఁగాక:—

దీనికి నాందీప్రస్తావనలను నామిత్రులగు బి॥ శ్రీ. కూచినరసిం
హముగారువాసి దయచేసిరి. కాన వారి కనేకనమస్కారములు చేయు
కున్నాను.

పీఠికాపురము. }
19-12-09. }

పా॥ లక్ష్మీచరసింహరావు.

ఈనాటకమున వచ్చువాగలు.

పు రు షు లు.

విప్రనారాయణుడు—కథానాయకుడు.

శ్రీనివాసుడు—విప్రనారాయణుని శిష్యుడు.

మాధవుడు—ఒకవిటుడు.

రాజు—చోళభూపాలుడు

స్త్రీ లు .

దేవదేవి—కథానాయికయగువేశ్య.

మధురవాణి—దేవదేవియక్క.

వేశ్యమాత—దేవదేవితల్లి

(శ్రీ)

వి ప్ర నా రాయణ చ రిత్ర ము.

నాం ది

రారాజన్మణికుండలస్ఫురితదీ ♦ ర్ఘశోత్రసంభావ్యఁడున్
నీరేజాయతపత్రమిత్రవిలస ♦ న్నేత్రోజ్జ్వలాన్యండుభ
క్త్యారాధాత్మకదృష్టిపర్వసుభగ ♦ శ్యామాంగుడైపొల్చునా
శ్రీరంగేశుఁడుమీకొసంగుతయశి ♦ శ్రీలాయురారోగ్యముల్.

(నాంద్యంతమండు దెరలో)

ఉ. కోకిలపల్కులన్గులుకు ♦ గుబ్బలతల్కులజూపుబెల్కులన్.
సోకిసువర్ణవర్ణమును ♦ జూపెడునన్నికషంబుపోలికన్.
దేకువగల్గుభక్తులను ♦ స్త్రీజనసక్తులవేలుపుచ్చుబి.
బోకనతుల్చెలంగుదురు ♦ పో! నువయోవిభవాభిరామతై.
సూ—(చెవియొగ్గి విని) ఏమిది? ప్రతిధ్వనియా? కాదు కాదు! నాయ
వ్యాజస్తుతికిఁ బ్రత్యధిక్షేపాశీర్వాదము పద్యరూపముగఁ జదువఁబ
డినది. చదివినవా రెవ్వరని యాలోచింప నేల? ఈస్వరము నెఱ
జాణ యగునటి శ్రావ్యకంఠస్వరము. అదియెప్పుడును బరిహాసప్రి
య గదా.

(నటిప్రవేశించును.)

నటి—పరిహాసమున కిం దేమున్నది? మీరుపురుషులు. మీయిష్టదైవ
ము పరమపురుషుఁడు! సభ్యు లందఱో, పెక్కురో పురుషులు.

వారి కందఱ కాయురారోగ్యసంవత్సమృద్ధి మీరువేడఁగాఁబా
పము! స్త్రీజాతికిమాత్రము శుభ మక్కఱలేదా యని చింతిం
చి మీవలె గంభీరశాస్త్రాలధ్వనులతో బహిరంగముగఁ గాకపో
యినను దెరమాటునుండి సన్ననిగొంతుతో మాకలువకంటుల
పై నెకచిన్నయాశీర్వాదోత్పలమాల వైచితిని. ఇందున కింత
యీర్ష్య యేల? శ్రీరంగనాథుఁడు మీపుగుఱులకు శుభమిచ్చు
చుండ మాయబలలను వాఁసహజనితావయవములనే శుభపరి
కరములుగఁ జేసికొం డంటిని. ఇందుఁ దప్పేమున్నదో యీము
గ్ధ యగుకింకగురాలికిఁ దెలియఁజేయఁ గోరెదను.

నూ—ఏమీ యభివవప్రౌఢతర్కవాగ్వాహిని! ఈతఱుకుబెఱుకులు శు
భపరికరములూ? కావు. తమకు నితరులకుం గూడ నపారఘోర
పాపకరములు. హరిభక్త్యాజ్ఞితపుణ్య ప్రేషవిదారణ మారణక్రూర
ములు. విహితకుచ్చసుసాధనంబులైన నగుంగాక. నటీ! కవితల్ల
జుఁ డైనపానుగంటిలక్ష్మీనరసింహు రావు ముద్దులుమూటగట్టునట్లు
చేసిన “వైజయంతీవిలాస” మనుతోష్ఠివననాటకమిది బహు
జాగరూకతతోఁ బ్రదర్శింపవలయు నని యెంత బ్రతిమాలి చెప్పి
నను మొట్టమొదటనే రసాభాస మొచ్చుతివి!

గీ. విప్రనారాయణునితీవ్ర ధి విష్ణుభక్తి

మాపె నాదేవదేవి యె ధి మృగీక వచ్చి

యాసరణి వచ్చి గంగలోఁ ధి ద్రోసినావు

నాహృదయమందుఁ గల్గును ధి త్సాహ మంత.

నటి—అట్లనెదరేమి? దేవదేవిప్రయత్నముతుదకు భక్తిభంశకారణము
నకు మాఱు భక్త్యుచ్చయ హేతువై యతనినాశ్వాసుగను,

నామెను విరాగినిగను మార్చినది కదా! నాయాదిమశ్యంగార
ప్రశంసయు నట్లే రసశోషణకరమునకుమాటు రసపోషణకరమ
గునేమో యెవ రెఱుఁగుదురు? నారాయణతీర్థ, జయదేవ, లీ
లాశుకభక్తత్రితయమునకు వారిశ్యంగారవర్ణనములేమైన కొఱం
తదీసికొనివచ్చినవా? అదియుంగాక స్త్రీవ్యామోహపాశబద్ధు లె
వరోయథార్థ శ్రీహరిపాదకీలితబుద్ధు లెవ్వరో తెలిసికొనుటకు
విలాసినులు సాధనములు గాన వారి దీవించితిని.

నూ—అలాగుననా?

గీ. వీరు యోగ్యు లయోగ్యులు ♦ వీరటంచుఁ
దెలియఁబఱుతురు నీచెప్పు ♦ కులుకులాఁడు
లవని జనులకు సరియె! యే ♦ మందు వింకఁ
బతితుఁడై నట్టిపురుషునిఁ ♦ బడఁతిఁ గూర్చి?

గీ. లలితభక్తాగ్రగణ్యా లీ ♦ లాశుకాది
వరమతులు, పారతాళిక ♦ భక్తిపార
వశ్యమున బాలకృష్ణుని ♦ బాడుకొనిరి
కాని చేసిరె పలుగాకి ♦ కార్యములను.

కం. శృంగారపు సంగీతం
బంగీకృత మానెయిట్టి ♦ యవసశములకున్
బంగారపుభక్త్యర్చల
కంగజమగత్రముల కెట్టు ♦ లదుకునుముదితా!

నటి—నిర్యుక్తికముగ నేమేమో సెల విచ్చితిరి. వాదమునకుఁ బ్రతివా
దము వచ్చునని కాఁబోలుఁ బుణ్యాంగన సగునన్నుఁ బుణ్యాంగన
కుఁ బోల్చి గీతమధ్యమునం దిఱికించి తిట్టని తిట్టు తిట్టితిరి. పెద్ద

లగుపురుషు లేమన్న ను సమీచీనవాక్యము లగును. గోలలగు
 స్త్రీలమనోజ్ఞవచనములు దుష్టపరిహాసవచనములుగ మాటును
 మాటు మాటాడక దేవరబోధంబులు శ్రుతిశాసనవాక్యములవ
 లె శిరసావహించెదను గాని యొకసంశయము నన్నింకను బా
 ధించుచున్నది?

నూ—అది యేది?

నటి—వెనుక నెకసారి యీకవినాటకము నే యొక్కదానిఁ బ్రదర్శించు
 తఱిఁ బ్రసంగవశమున మీయీపూర్వపక్షమునే నేచేయ నప్పు
 డు భక్తిశృంగారములకై క్యానుసంధానము చేసివాకట్టు కట్టితిరి.
 అది మనముఁ బెట్టుకొని యిటుసేయ నన్ను దూఱనారంభించి
 తిరి. అత్తలయొత్తుడికంటె స్వవచనవ్యాఘాతప్రసంగుల ప్రబోధ
 బాధ యొక్కడుగ నున్నది.

నూ—ఓసి వెట్టిదానా! విను.

గీ. కాముకుఁడు భక్తుఁ డనురాగ ♦ కలన నేక

మంటినేకాని యన్నింట ♦ నల్లె యనఁగ

రామ నుమి! ప్రేమతావులు ♦ భేద మాట

హస్తీమశకాంతరము వారి ♦ కలసగమన!

నీ. కడుపార నన్నంబు ♦ గుడుచుసౌఖ్యముకంటె

నధికంబు ధనభూష ♦ ణాదు లుంట

దానికంటెను సుఖ ♦ తరము విస్తృతరాజ్య

భాగ్యముల్ గొని పెద్ద ♦ పదవినుంట

దానికి నధికంబు ♦ తరుణవయోరూప

గుణయుక్త యగుకాంతఁ ♦ గూడి యుంట

దానికి నెక్కుడు ♦ తతశాస్త్రవైదుష్య

మధికంబు దానికి ♦ నమలకవిత

గీ. దానికింగూడ నధికంబు ♦ దైవభక్తి

భక్తిసుఖమున కెనలేదు ♦ వసుధ నెదియు

నిట్టిసుఖతారతమ్యంబు ♦ లెలసియుండు

నతివ! యన్నియు నెక్కటే ♦ యనుటతగునె?

నటి—ఆర్యా! ఇప్పుడు నిస్సంశయముగ శుఖముల కుండుభేదంబులును

సద్భక్తిస్వభావంబును దెలియఁబడిచితిరి కాని మనమాడఁబోవు

నాటకమందు త్తమభక్తిమంతుఁడైనవిప్రనారాయణుఁ డంతభక్తి

యు వదలి యధమవిషయసౌఖ్యలోలుఁడై దేవదేవివెంట నేల

పలువెత్తెను? ఇదిచాల నాశ్చర్యముగ నున్నదే!

సూ—అది స్థిరభక్తి లేమిని, నింద్రియములబలిమిని, మీస్త్రీజాతిరూ

పయావనలావణ్యకౌశలప్రభావంబును, బ్రకటించుచున్నది.

నటి—అట్లయిన భక్తిప్రభావ మంతయల్పమా?

సూ—కాదు.

గీ. పూర్వసుకృతంబుచేతను ♦ బుట్టు భక్తి

పూర్వదుష్కృతముల నద్ది ♦ పొలియుఁ గొంత

యిహపురాకృతకర్మంబు ♦ లేచి నరునిఁ

ద్రిష్టఁజుమిజలావర్తన ♦ తృణముగతిని.

క. పడుచు న్నేచుచు మఱలన్

బడుచు నడక నేర్చునట్టి ♦ బాలునిపగిదిన్

బుడమిని మనుజుఁడు భక్తినిఁ

గడియింపఁగఁ బడుచుదొల్తఁ ♦ గడగండ్లుసఖి!

నటి—అర్యా! నాసంశయవిచ్ఛేదంబు చేసి భక్తితత్త్వము నుపదేశించినందులకు మీకిదిగో యొకచేమోడ్పుఁ గావించి ప్రదర్శనకార్యము నకుం బోయెదను.

సూ—శుభమస్తు.

గీ. పూవుఁదోటకు నలదేవ ధీ దేవి మధుర
వాణియును, బోయినప్పుడు ధీ వారిఁ గనక
పోయినటువంటి విప్రనా ధీ రాయణునివి
నిగ్మలపుభక్తి నీకెఘ్ఘ్ఘనిలుచుఁగాత.

(ఇది ప్రస్తావన.)

(ఇద్దఱును నిష్క్రమింతురు.)

(శ్రీ)

విప్రనారాయణచరిత్రము.

ద్వితీయాంకము.

7/46

ప్రదేశము — విప్రనారాయణుని పుష్పారామము.

ప్రవేశము — విప్రనారాయణుడు, శ్రీనివాసుడు.

విప్ర — రంగా! రంగా! రంగ రంగ రంగా! రంగా!

శ్రీ — దేవరవా రిక నట్టిచింత మానుదురుగాక! తత్సంబంధము
నన్నిచింత లవశ్యము మానుదురుగాక!

విప్ర — రంగరంగా! ఎంతమా టాడితివి! శ్రీరంగనామస్మరణమే
మాననా? శ్రీరంగనివాసమే యింక మాననా? పుష్ప
కైంకర్యమే యింక మాననా? శ్రీరంగదేవదివ్యపదారవిండద
యింక మాననా? శ్రీరంగేశ్వర నిర్మాల్మ్యభ్రాణమే యి
ననా? తిరుక్కావేదీర్థపానమే యింక మాననా? ద్వా
పుండ్రములే తుడిచివైచుకొందునా? రంగభక్తి నిక గ
వేశము సేయనా? బ్రహ్మచర్యవ్రతమును దగులబెట్టనా?
వదలి స్త్రీకటాక్షమాలికాశృంఖలలు కాళ్లకు దగిలించు
దునా? వింజామరను వదలి పైటచెఱుగు చేత బుచ్చ
వేశ్యాకపోలఫలకస్థలవిలసితఘర్మనారి నపనయింపనా?

రంగరంగా! రంగా! (ఏడ్చును) (యోగినివేషముతో దేవదేవి ప్రవేశించును.)

దేవ—తథాస్తు! నాచే ముందు గాఢగినకార్య మిప్పుడు గజ్జెలు కట్టు కొని యీతనినోటఁ దాండవించుచున్నది. వీ రింక నిక్కడ నే మిమాట లాడుకొందురో విందును.

శ్రీ—అడియేనివిన్న పమునుదేవర వారూమనఃపూర్వకముగజిత్ర గింపలేదు.

విప్ర—సీమాట నాకు బాగుగ బోధము కాలే దందువా? గురునివా. ద్వైఖరి శిష్యునికి బోధింపకపోవుట యొకపుడు సహజము గాని యిది యేమి? ఇట్టివిషరీతము! ఇట్టివిషర్యయము! నాబ్రదు కిట్టై తలక్రిం దగునా?

శ్రీ—స్వామీ! దాసు నెకమాటు కటాక్షింపుము.

విప్ర—నే నెకనిఁ గటాక్షించుశక్తి గలవాఁడను గాను. నాకు శ్రీరం గదేవకటాక్షము కావలయును. అందుకొఱకుఁ బుట్టితిని. అందు కొఱకుఁ బ్రదుకుచుంటిని. దానితోడనే చావవలయును. రంగ రంగరంగా! (దుఃఖించును.)

శ్రీ—నిత్యభక్తియోగప్రపూర్ణు లగుదేవరకుఁ గూడ భగవత్కటాక్ష లోపము గలుగునా?

విప్ర—కలుగనే కలిగినది సంతతమందహాస సుందరవదనారవిందదివ్య సందర్శనప్రదాత యగునాముగ్ధులరంగఁడు, నాకస్తూరిరంగఁడు, నేఁ డేమో నా కప్రసన్నముఖుడై యుండుటయే కాక కించి తోక్కిపావేశవికటీకృతనిటలతటుడై యుండె నని నేను నీతో నిదివఱ కెన్నిసారులు చెప్పుకొని యేడ్చితిని. ఇంకను—

శ్రీ—అదిగో! ఆచింతనే మానుకొనుఁ డని నే నిదివఱకు విజ్ఞాపనముఁ జేసికొనఁగ మీ రస్యథా భావించి యిట్టిదుఃఖాధి కతను బొందినారు.

విప్ర—అచింతను మానుకొననా? నాతర మగునా? మానుకొని నేను
జేమవలసిన దేమి? రంగా! రంగరంగా!

ఆ. వె. తల్లి లేదు; లేడు ♦ తండ్రి ♦ భ్రాతలు లేరు;
లేమ లేదు; గృహము ♦ లేదు; నీవు
దక్క నెదియు లేదు; ♦ దాసునిఁ గోపింప
నేదిదిక్కు? రంగ! ఎట్లు లుందు?

దేవ—(జనాంతికముగ) నీకు లేమ లే దనుకొన నక్కఱలేదు. ఇదిగో!
ఇచ్చట సీకొఱకే వచ్చియున్నది. నీ కమ్మ లేకపోయిన నత్త
యున్నది. భ్రాతలు లేకపోయిన బావ లున్నారు. ఇల్లున్నది.
ఇచ్చి పుచ్చుకొనుట లున్నవి. మడి యున్నది. మాన్య మున్నది.
సౌంత్యవసాయ మున్నది. అన్నియు నున్నవి. నీకు బుద్ధిమా
త్ర ముండవలయును. అనఁగ—లేకుండవలయును.

విప్ర—నాకు బుద్ధి లేదు. మనసుకుదురు లేదు. భక్తి లేదు. రంగా!
రంగా! నీ వెట్లు ప్రసన్నుడ వగుదువు? ఏమి చేయుదును?

దేవ—(జనాంతికముగ) ఏమి చేయుదువా? తెలి పడి బోగమువీధి
కనుపడుము.

శ్రీ—దేవా! భక్తి నిలువఁబడుట కొకమార్గ మున్న దని నేను వింటిని.

విప్ర—అలాగా! చెప్ప వేమి?

శ్రీ—గంజాయి చిలుములో నుంచి కాల్చినయెడల.

దేవ—(జనాంతికముగ) శ్రీనివాసా! గంజాయి జ్ఞానపత్రిము కాని భ
క్తిపత్రిము కాదు. భక్తినిగుదుర్చుపత్రి మేదనఁగ—తీర్చ లేని
ఋణపత్రిము.

విప్ర—(పరధ్యానముగ) రంగరంగరంగా! ఏమంటివి?

శ్రీ—ఇంతతులసీవనముతోఁ బ్రయోజన మేమి? ఇది కొంత పెరికివై
చి గంజాయి మొక్కలు నాటి పెంచినయెడల—

విప్ర—హా! రంగ రంగా? ఎంతవిపరీతముగఁ జెప్పుచుంటివి!

గీ. పల్లవిశకునుమితపూత ♦ వనమునందుఁ

దులసి నున్నూలన మొనర్చి ♦ ధూమ్రపత్త్ర

వృద్ధిఁ జేయింపు మంటివ్రా ♦ హృదిని విష్ణు

భక్తి విడిచి వేశ్యారక్తిఁ బడయునట్లు.

దేవ—(జనాంతికముగ) సెబాస్ ఓటిపలుకు లారంభ మైనవి. విఱుగఁ దలఁచినకట్టముందు పెటపెటలాడుట సహజమే కాదా?

విప్ర—గీ. చల్లనికటాక్షములఁ జల్లు ♦ జలజభవను

జల్లనగువనమాలను ♦ సరసహృదయ

మందుఁ గలుగురంగేశ! నా ♦ యందునీకుఁ

దీక్షభావంబు తగునయ్య ♦ దేవదేవ!

శ్రీ—శీక్షభావ మామహామహాఁడు వహించినట్లు మీరు భ్రమ పడుచున్నారు! ఆయనతిరుమొగమును మీరు బాగుగఁ జూచినారో లేదో! అప్పుడు దీపపుగ్రీసీడ గాని, మఱి యేదైనఁగాని తన్ముఖమండలప్రసన్నతను దగ్గింప నట్టివికాసశూన్యత మీభక్తి లోపమునఁ గలిగినదనిభావించి పరితపింపవచ్చునా? అదిగాక మీ భక్తి కిప్పుడు లోపమేమి కలిగెను? వ్రాసెడుపాశురములు వ్రాయుచునే యున్నారు. గ్రుచ్చెడుపూలుగ్రుచ్చుచునే యున్నారు. వాయింఁచెడుతాళములు వాయింఁచుచునే యున్నారు. త్రొక్కెడునాట్యములు త్రొక్కుచునే యున్నారు. చేసెడుస్మరణములు చేయుచునే యున్నారు.

దేవ—(జనాంతికముగ) తిట్టకొన్నతిట్టులుతిట్టకొనుచునే యున్నారు. పెట్టినపట్టెనామములు పెట్టకొనుచునే యున్నారు. పూసిన గండము పూయుచునే యున్నారు. పుచ్చుకొనుతీర్థముపుచ్చుకొనుచునే యున్నారు. త్రాగినకూడర్ త్రాగుచునే యున్నారు.

మింగెడుచిత్రాన్నము మ్రింగుచునే యున్నారు. నమలెడుపడలు నమలుచునే యున్నారు. త్రేచినత్రేపులు త్రేచుచునే యున్నారు. ఏడిచినయేడుపు లేడ్చుచునే యున్నారు.

విప్ర—రంగరంగరంగా! రంగా!

దేవ—(బిగ్గరిగ) రంగరంగరంగా! రంగా!

శ్రీ—అదియేమి! మఱియొకశ్రీరంగభక్తశిఖామణి యీసమీపమునఁ జేరిన ట్లన్నది!

విప్ర—రంగరంగా! భక్తిశూన్యముగ నావలెనే కేవలము ధ్వని గలుగుటకుమాత్రమే “రంగరంగా!,, యని యటచునేచిలుకయో గొరువంకయో కాక, ఈపాపాత్మునిదరిఁ జేరుటకు భక్తశిఖామణికూడ వచ్చునా? రంగరంగరంగా!

దేవ—రంగరంగరంగా! (దరిఁజేరఁబోవును.)

శ్రీ—దేవరవా రట్లు కటాక్షింపఁ దగుదురు.

నీ పావనతులసికా ♦ సద్మబీజస్తోమ

రచితమాలలు మెడఁ ♦ గ్రాలుదుండఁ

దీరుగా దిద్దిన ♦ తిరుమణి తిరుమార్గ

తిలకంబు దివ్యదీ ♦ ధితుల నీన

నీరెండతీ రుండు ♦ నీర్కావికాషాయ

తళతళల్ తను వంత ♦ నలమీకొనఁగ

రమ్యనాదముతోడ ♦ రంగనామముఁ బల్కు

మురళిగానమురీతి ♦ మురువుకొలుప

గీ. గుటక లొవవించుచిత్రాన్న ♦ ఘుటికవంటి

వర్ణమును గల్గి వెన్నయ ♦ ప్పమును బోలె

మెత్తనై బోడిదారాగి ♦ మిల్లి చెంబు

చేతఁ గ్రాలుగ నదిగొ! వేం ♦ చేయు నెక తె.

విప్ర—(లేచుచున్నాడు.)

దేవ—దాసురాల్నిక్షణామ మంగీకరింపవలయును. (సాష్టాంగపడును.)

విప్ర—(సాష్టాంగమును జేయుచు) సర్వాపరాధిని! దాసోహం దాసా
నుదాసోహం!

శ్రీ—(తనలో) ఈమెకు సమస్కరించుటకు నాకు బుద్ధిపుట్ట కున్నది.
అయిన నేమి? గురువుగారు సాష్టాంగపడినతరువాతనే నూరకుం
డఁ దగదు. (ప్రకాశముగ) దాసోహం!

విప్ర—దయచేయుడు.

దేవ—అట్లు కాదు. మీరే ముందు చేయుడు.

విప్ర—అదేమిమాట? దేవివారు దయచేయుదురుగాక!

దేవ—ఆఁ! ఆఁ! నేను మీపాదసేవకై వచ్చినదానను. నన్ను మీ ర
ట్లు కౌరవింపఁ దగదు.

శ్రీ—దేవా! స్త్రీకిఁ దాము సాష్టాంగపడవచ్చునా? అందులోను శిష్య
జీకమునకై వచ్చినదానికి—

విప్ర—(దేవదేవిచేతులు పట్టుకొని) కూరుచుండుడు. కూరుచుండుడు.
(ఇద్దఱును కూరుచుందురు.) దేవివారితరువడిగల్గవలన నేదేశ
ము. పవిత్ర మైనది?

శ్రీ—(తనలో) ప్రస్తుతము మీవనదేశము.

దేవ—దానినిగూర్చి తరువాత ముచ్చటంపవచ్చును గాని—మీశిష్యుఁ
డడిగినప్రశ్నమునకు—శిష్యజీకమునకు వచ్చినస్త్రీకి సాష్టాం
గమునర్పవచ్చునా?, యనుదానికిఁ బ్రత్యుత్తరము సాయంపవ
లయును.

విప్ర—

గీ. శిష్యు నెవుడు గురుఁడు నిర ◆ సింపఁగూడ;
దాత్యసమునిగ భావింప ◆ నగు నతండు

తనదుసహపాఠకునిగాఁగ ♦ దలఁపవలయు
నిద్దఱు స్వగురుశిష్యులం ♦ చెన్న నగును.
గీ. గురుని సేవించి తా నేర్చు ♦ కొనిననాల్గు
ముక్కలు మఱచిపోకుండఁ ♦ బుణ్యమూర్తి
శిష్యుఁడు లభించె నని ప్రీతిఁ ♦ జెందియతని
నిత్యగౌరవమునను ము ♦ న్నింపవలయు.

శ్రీ—(తనలో) ఇట్టిగౌరవము మాత్రము నాయం దెన్నఁడును జూపి
యుండలేను.

విప్ర—గీ. శిష్యునాత్మకు భక్తివి ♦ శేష మిచ్చి
పరిమదయ గానిఁ బోషింప ♦ గురునిభార
మధికభక్తిని గురుదేహ ♦ మాదరించి
రక్షణముసేయ శిష్యుభా ♦ రమ్మ నుమ్ము.

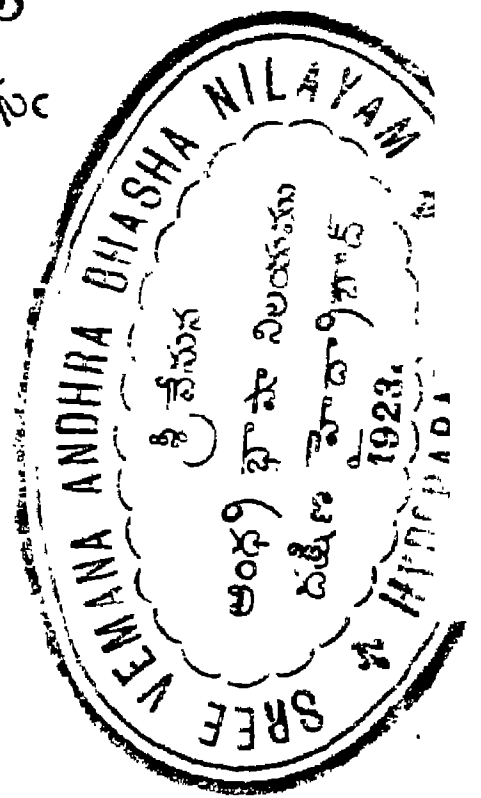
ఇతఁడు,

గీ. ఇతఁడు బ్రాహ్మణాగ్రేసరుఁ ♦ డితఁడు మాల
ఇది పిఠీలిక, యిది సింహ, ♦ మితఁడు పురుషుఁ
డిది స్త్రీ యనుపైభేద ♦ వెగయుభక్తి
నన్నితో ద్రవ్యభేదము ♦ తైనయట్లు.

గీ. వేదవేదాంగ సత్సార ♦ వేత్త యైన
శాస్త్రపట్కప్రవీణతా ♦ జటిలుఁ డైన
ద్విజవరుండైన విష్ణుభ ♦ క్తిరహితుండు
పరమచండాలుకంటెను ♦ బాంసనుండు.

గీ. శ్వపచుఁ డైనను బశు వైనఁ ♦ బక్షికిట
కము లయిన విష్ణు భక్తియు ♦ క్తము లగునెడ

గీ. బ్రాహ్మణోత్తముకంటెను ♦ బరమపూత
జన్మ లగును మోక్షార్హప్ర ♦ శస్త్రీ గాంచు.

గీ. మోక్షనిక్షేప మిడుగది * భూతిరేఖ
కాదు, యజ్ఞోపవీతంబు * కాదు; మలీయు
గొరుగుబోడిమీసము గాదు; * గోష్పదంబు
వంటిజుట్టు గా; దుత్తను * భక్తి గాని.

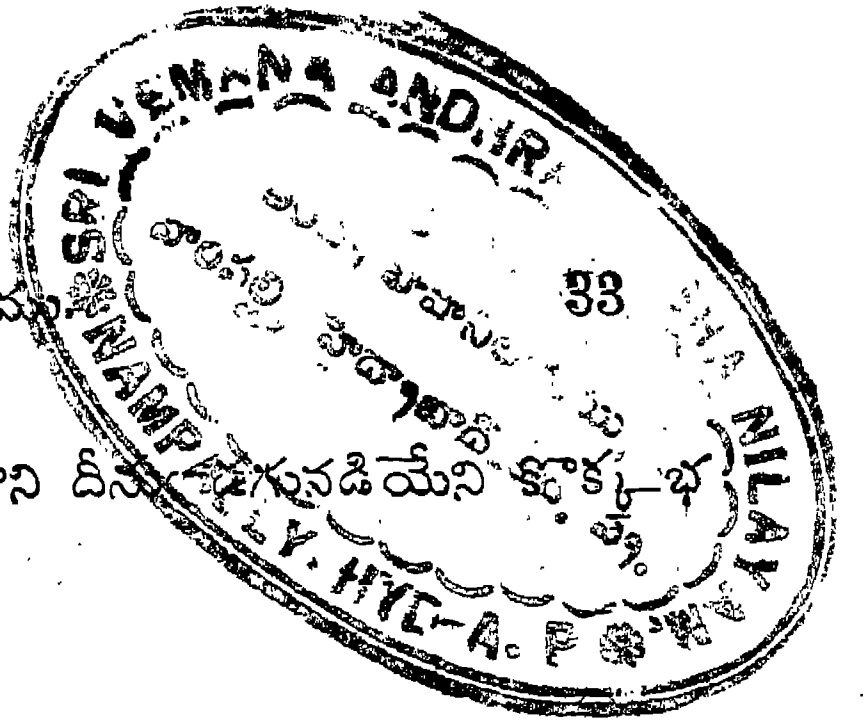
దేవ—(తనలో) ఇచ్చట నద్వైతులను గొంచె మెత్తిపొడుచున్నాఁడు
కాబోలును. ఇతని కింక సన్యసుతద్వేషము వదలిసదికాదు.
భక్తిమార్గము లీతనికిఁ దెలియునుగాని, యనుభవమున కింక
బాగుగ రాలేదు. ఇతఁడు సంసారమును వదలినాఁడు. పైమె
ట్టందక యూఁగులాడు చున్నాఁడు. ఇతనిని బడద్రోయుట కిది
యే సమయము. గచ్చపప్పుఁ దిన్న కాకివలె నాచాకచక్యమున
సేతఁడు గిరిగిర దిరిగి పడవలసినదే. భూతిరేఖ మోక్ష మీయ
నపుడు పంగనావఃము లిచ్చను గాఁబోలు! గోష్పదమంతజు ట్టి
యలే నప్పుడు గొత్తైతలకాయయంత జుట్టిచ్చును గాఁబోలు!

విప్ర—

గీ. భక్తునకు జాలిలింగవి * భాగ మిల్లు
30 P. 44 సాసంధ్యాదికృతు లవ * సరము లేదు;
వేదశీర్షి కాజ్ఞత యైన * వేడబంబు
పరమభక్తి యొక్కటె ముక్త్యు * పాయ మగును.

శ్రీ—దేవరవా రుపన్యసించిన దెంతసమీచీనముగ నున్నను గొంత పా
పండత్వమును వెల్లడించుచున్నది. భక్తికత్యధికత నాపాదించు
చున్నారు! అదియుఁగూడ సందేహంశము! భక్తితప్ప నితరమో
క్షోపాయము లే దనుకొనినను దత్సాధనము లైనకర్మజ్ఞానము
లను నిరసించు చున్నారు. బ్రహ్మసృష్టిలో స్థాపితఁబడినవర్ణ
లింగవిభేదమును దుడిచివైచినారు బ్రహ్మముఖోద్ధితవేదవేదాం
తసారము నుష్మాన నూడివైచినారు. దేవరవారుమహాభక్తులు.

ద్వితీయాంకము

తను కేమియు బాధ లేదు. కాని దీనిని గుఱచుకొని యున్నాడని యనుమాత్ర మున్నది.

విప్ర—ఏదది?

శ్రీ—భక్తి యత్యక్ష మగునస్తువు. కొలదియో గొప్పయో యది లేనివాడే లేడు కాని, యెంతభక్తి యున్నప్పు డిట్టిమాట లా డవలయునో యిట్లు లాచరింపవలయునో తెలియదు. భక్తిమా కున్నదని వెల్లడించుచు వేదముల నిరసించి, వేదవిహితకర్మము లను ద్యజించి, వర్ణవిభాగమును భ్రష్టపఱచి, నిరంకుశ మైనట్టి యు సుఖతరమార్గ మైనట్టియు నెకయప్రమాణమతమును భవి వ్యజ్ఞులతోఁ గొంద జేర్పఱచుకొందు రేమో, అట్టినిషిద్ధమ తిమునకుఁ దమయుపన్యాసము ప్రాతిపదికముగ నుండునేమో యని నేను భీతిల్లుచున్నాను.

విప్ర—భక్తి కుమరనివాఁ డెన్ని వేదవిహితకర్మము లాచరించినను విని యోగము లేదు. కుదినవాని కంతకంటె వినియోగములేదు. కాని ప్రస్తుతవృత్తాంతమును వదిలి భవిష్యద్భాష లేల? ఇప్పటి కైన నిద్రి స్త్రీ కాదని నీకుఁ దోచినట్లేకద!

శ్రీ—తానుస్త్రీనిగాననియూమెయొప్పుకొనినను నేమెప్పుకొనను. నాకన్ను ల నెక్కడ మాపుకొందును? ప్రకృతి నెట్లుభ్రష్టము సేయఁగలన

విప్ర—అబ్బ! నీకు నాయభిప్రాయము బోధింప కున్నది. ఈమె, య. గ నేమి?

శ్రీ—ఇదిగో! దొంగకోళ్ళచు బట్టకొన వేచియుండు నక్కవలె నున్న యీవ్యక్తి.

దేవ—రంగరంగరంగా!

విప్ర—కాదు. ఈమె యనఁగఁ గరచరణాదివిశిష్ట మగుసీమాపము కాదు. నిరవయవసీమాప మగునాత్మ. దానికి స్త్రీత్వ మున్నదా?

శ్రీ—చూడకుండ నే నెట్లు చెప్పగలుగుదును?

విప్ర—నేను జెప్పాచుంటిని వినుము. ఈమె స్త్రీకాదు. నేను బురుషుడను గాను.

దేవ—(తనలో) ఈతనికి భక్తితోపాటి ప్రాణముకూడ బట్టిన దేమో!

విప్ర—ఇప్పుడు తెలిసినదా?

శ్రీ—(సందేహముగ) ఉ ఊ.

దేవ—తెలిసె నంటివి కదా? నీవు స్త్రీవా? పురుషుడవా?

శ్రీ—రెండును.

విప్ర—అదెట్లు?

శ్రీ—పురుషులమొద్ద స్త్రీ, స్త్రీలమొద్ద పురుషుడను.

విప్ర—సరే. సరే. ఎట్లులైన స్త్రీపురుషభిన్న మైన తత్త్వమువు. (దేవదేవివంకఁ జూచి) ఇదివఱకే దేవివారిక్షేమప్రశ్నమున కాలస్య మైనది క్షమింపవలయును.

దేవ—ఈశ్రీరంగపట్టణమునకు సమీపమున నున్న యొక చిన్న పల్లె మా నివాసము. నేను జన్మమున వేశ్యను. దేవదేవి నాపేరు.

శ్రీ—వేశ్యవే! ఆ! ఆ! ఏమి స్వామి? భాగవతులము బోగముమేళములో నితఁ గలసి పోవలసినదేనా?

విప్ర—ఏమనెనో వింటివా? జన్మమున వేశ్య ననినది. వృత్తమునఁ బరమభాగవతోత్తమురాలు.

శ్రీ—పండ్లుండినతరువాతఁ గాని, వారకాంత భాగవతోత్తమ యగునా? దేవరవారు పరిశీలింపఁ దగును.

దేవ—పండ్లు కనఁబడుచునే యుండఁ బరిశీలన మొందులకు? దేవా! అట్టి పరమతుచ్ఛవేశ్యాకులమునఁ బుట్టి—

విప్ర—రంగరంగరంగా! ఏపూర్వజన్మపాపముననో యట్లు సంభవించెను.